

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Michala Bobka a Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupen Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2B, Praha 4, proti žalovanému: **Policejní prezidium**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2022, č. j. 6 A 88/2016-160, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Napadaným rozsudkem městský soud určil, že zásah stěžovatele vůči žalobci dne 13. 1. 2016, který spočíval v sejmutí daktyloskopických otisků, provedení bukálního stěru, pořízení fotografií a popisu žalobce, byl nezákonný. Městský soud dále určil, že uchovávání těchto osobních údajů žalobce v databázích Policie ČR, s výjimkou v mezidobí zničeného bukálního stěru žalobce, představuje rovněž nezákonný zásah. Městský soud proto nařídil stěžovateli ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku smazat z databází Policie ČR všechny ještě uchovávané osobní údaje žalobce.

[2] Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality skupiny kriminální policie a vyšetřování v Expozituře Plzeň, který je útvarem Policie ČR s celostátní působností, zahájila usnesením ze dne 11. 12. 2015 trestní stíhání žalobce za přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ust. § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, kterého se měl žalobce dopustit ve formě spolupachatelství podle ust. § 23 trestního zákoníku.

[3] Dne 13. 1. 2016 stěžovatel v rámci trestního řízení žalobce vyslechl a nařídil provedení identifikačních úkonů. Před úkonem byl žalobce poučen dle § 65 odst. 1 a 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Stěžovatel i přes žalobcem vyslovený nesouhlas sejmul daktyloskopické otisky, provedl bukální stěr, z kterého vytvořil profil

DNA, pořídil fotografie a popis žalobce, které následně zařadil do příslušných databází Policie ČR.

[4] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svoji žádost odůvodnil tím, že likvidací osobních údajů žalobce, která mu byla uložena napadeným rozsudkem, by došlo k nenávratné a nenahraditelné operaci s osobními údaji. Pokud by byla kasační stížnost shledána důvodná, avšak k likvidaci osobních údajů by již došlo, neměl by stěžovatel faktickou možnost původní stav obnovit, tedy s výjimkou opětovného provedení samotných identifikačních úkonů. To by však bylo jednak obtěžující pro žalobce, jednak nevhodné pro stěžovatele, neboť náklady celého procesu pořízení předmětného souboru osobních údajů nejsou finančně nezanedbatelné. Stejně tak stěžovatel namítal, že nepřiznáním odkladného účinku by se výrazně oslabil smysl kasační stížnosti a pokračování v řízení o ní: předmět řízení (tedy údajně nezákonně získané a uchovávané osobní údaje) by byl vlastně odstraněn. Nepřiznáním odkladného účinku tak stěžovateli hrozí vznik nenahraditelné újmy, která výrazně přesahuje újmu případně způsobenou jiným osobám.

[5] Dle názoru žalobce nejsou pro přiznání odkladného účinku splněny zákonné podmínky. Nepoměrně větší újma nevzniká stěžovateli, ale právě žalobci. Jeho osobní údaje budou nadále uchovávány v databázích Policie ČR, a to i přesto, že předmětné trestné činy spáchal téměř před 10 lety a před více jak 5 lety byl za jejich spáchání odsouzen (pouze) k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a zákazu činnosti. Dalším uchováváním identifikačních údajů ze strany žalovaného dochází k pokračování protiprávního a zcela nepřiměřeného zásahu správního (policejního) orgánu. Dle názoru žalobce stěžovatel rovněž nijak neosvětlil, proč by pro něj mělo představovat újmu právě vymazání osobních údajů žalobce. Neunesl tak dle názoru žalobce povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelem uvedené důvody. Rozhodl odkladný účinek kasační stížnosti přiznat.

[7] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s., s ohledem na znění § 73 odst. 4 za podmínek zpřesněných rozsudkem ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012-19. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, že návrh podává žalovaný správní orgán, se již zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu. Dle rozhodnutí ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49 (č. 1255/2007 Sb. NSS): *„S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“* Za ojedinělé případy pak lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad závažných

pokračování

důsledků respektování soudního rozhodnutí uvádí rozšířený senát NSS ve výše citovaném rozhodnutí „[v]rácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“ Typově k nim lze rovněž přidat některá rozhodnutí dle stavebního zákona, jako kupříkladu rozhodnutí o odstranění stavby. Společným jmenovatelem všech těchto situací je nevratnost, či (omezená) vratnost do předchozího stavu, a to pouze za cenu nových, zvýšených, či nesmyslných nákladů.

[9] Likvidace osobních údajů žalobce, která byla stěžovateli uložena napadeným rozsudkem, typově mezi tyto situace patří, jak již ostatně NSS konstatoval v usnesení ze dne 15. 5. 2018, č. j. 9 As 124/2018-25. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že (ne)vratnost a závažnost újmy dle § 73 odst. 2 s. ř. s. se z logiky věcí musí posuzovat s ohledem na *předmět řízení*, kterým je v projednávané věci zákonnost sejmutí a uchovávání *konkrétního* souboru osobních údajů *konkrétního* žalobce, a nikoliv abstraktně, jak tak činí v podstatě žalobce. Otázka tak nezní, jaká újma by mohla vzniknout obecně databázi vedené stěžovatelem v případě, když by smazal osobní údaje jedné jediné osoby, ale jaká újma by vznikla s ohledem na konkrétní soubor osobních údajů žalobce, o jejichž uchovávání se vede spor, té které straně řízení.

[10] Výkon rozsudku městského soudu by s ohledem na konkrétní soubor osobních údajů žalobce představoval nezvratný stav, který by nebylo možné v budoucnu zhojit. Jinak řečeno, pokud by byly osobní údaje žalobce z informačního systému Policie ČR odstraněny, byly by odstraněny trvale. Jejich obnovitelnost by následně nebyla zákonně možná, tedy minimálně za předpokladu, že by žalobce v budoucnu znovu nevstoupil do aplikačního rámce § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb. Stěžovateli by vlastně chyběl zákonný podklad pro nové získání osobních údajů žalobce. Újma, která stěžovateli s ohledem na uchovávání konkrétního datového souboru hrozí, je tak vskutku nenahraditelná. Je přitom nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Z hlediska možné újmy na straně žalobce povede přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (v případě neúspěchu stěžovatele v kasačním řízení) pouze k oddálení účinků napadeného rozsudku. Likvidace nezákonně získaných osobních údajů žalobce tak bude provedena pouze později, ale rozhodně bude možná, na rozdíl od jejich obnovy.

[11] NSS následně posoudil žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku také z hlediska zbývajících podmínky stanovené § 73 odst. 2 s. ř. s.: případný rozpor s důležitým veřejným zájmem. Žalobce spatřuje rozpor s důležitým veřejným zájmem ve skutečnosti, že by přiznáním odkladného účinku NSS de facto poskytl ochranu protiprávnímu stavu, který by byl dalším uchováváním předmětných osobních údajů prodloužen. Tato námitka nicméně nepřestavuje tvrzení specifického veřejného zájmu, se kterým by případné přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu, jako spíše předjímá určité meritorní posouzení návrhu, respektive nedůvodnost kasační stížnosti. NSS existenci žádného důležitého veřejného zájmu, pro rozpor se kterým by nemohl být přiznán odkladný účinek kasační stížnosti, v projednávané věci neshledal.

[12] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2022

Tomáš Foltas
předseda senátu